

Efter Kulturministeriets opfattelse er edb-programmer et område, hvor hensynet til den frie erhvervsudøvelse tilsiger en vis tilbageholdenhed med hensyn til ophavsretsbeskyttelse. Det bør fastholdes, at der – også når det gælder edb-programmer – eksisterer et vist "åndeligt fællesje" i form af gængse fremgangsmåder, nærliggende og velkendte problemløsninger osv., hvortil der ikke kan hævdes ophavsret. Hvis et program eller en programdel således ikke i en eller anden henseende hæver sig over det niveau, som det almindelige fællesje repræsenterer, nyder programmet ikke beskyttelse. For at beskyttelse kan opnås kræves det, at programmet er udtryk for en særlig intellektuel indsats, som i øvrigt også ofte vil være ganske omkostningskrævende for de virksomheder, som frembringer edb-programmer.

Den ophavsretlige beskyttelse knytter sig til den udformning af værket, som ophavsmanden har givet det. Den idé eller de principper (algoritmer), som ligger til grund for værket, beskyttes ikke. Dette kan opfattes som en svaghed ved den ophavsretlige beskyttelse, men det indebærer også fordele, idet der ikke sker nogen "monopolisering" af ideer og almene principper. Beskyttelsen omfatter værket i alle dets mulige fremtrædelsesformer, dvs. uanset om det er udtrykt i skematisk form, nedskrevet i programmeringssprog eller i maskinsprog. Det spiller ikke nogen rolle, om programmet fremtræder i kilde- eller objektkode. Beskyttelsen omfatter principielt også gengivelse af et program i ændret skikkelse, jf. § 2, stk. 1.

Bemærkningerne i det foregående sigter i første række på originalprogrammer. Der kan imidlertid også være tale om ophavsret til programmer, som består af en bearbejdelse af tidligere programmer eller udgør en sammenstilling af tidligere programmer eller dele heraf (moduler), som foretages på en sådan måde, at der fremkommer et nyt program. I sådanne tilfælde reguleres retsforholdet mellem bearbejderen – eller den, som sammenstiller allerede foreliggende værker til et samleværk – og ophavsmanden til de anvendte programbidrag af de almindelige bestemmelser om bearbejdelse (§ 4) og om frembringelse af samleværker (§ 5).

Til nr. 2

Til stk. 1

Efter ophavsretslovens § 9 er love, administrative forskrifter, retsafgørelser og andre offentlige aktstykker ikke genstand for ophavsret. Tilsvarende bestemmelser findes i stort set alle Bernerunionslandes lovgivning. Grundsynspunktet er, at den individuelle ophavsret må vige for de samfundsmæssige interes-

ser, der knytter sig til, at love og andre offentlige aktstykker opnår størst mulige udbredelse.

Bestemmelsen hidrører i sin nuværende form fra 1961. Inden for sit kerneområde – love, administrative forskrifter og retsafgørelser – har bestemmelsen ikke givet anledning til vanskeligheder. Derimod har der i de senere år været tvivl, når det gælder forståelsen af udtrykket »andre offentlige aktstykker«. Offentlige myndigheder er i stigende grad blevet involveret i publikationsvirksomhed af en mere almindelig, ikke-normativ karakter, hvor det er naturligt i højere grad at afbalancere hensynet til den størst mulige udbredelse med hensynet til – gennem ophavsretsbeskyttelse – at sikre det økonomiske grundlag for sådanne publikationer.

På grundlag af en udtalelse fra Ophavsretsudvalget foreslås det derfor, at der foretages en mindre ændring i ophavsretslovens § 9, stk. 1. Ændringen går ud på, at udtrykket »andre offentlige aktstykker« erstatte med »lignende offentlige aktstykker«. Formålet er at klargøre, at kun sådanne offentlige aktstykker, som det med hensyn til normerende karakter er naturligt at sidestille med love, administrative forskrifter og retsafgørelser, i fremtiden skal være undtaget fra ophavsretlig beskyttelse.

Undtaget fra ophavsret efter § 9 vil herefter – udover love, administrative forskrifter og retsafgørelser – kun være sådanne skriftlige udfærdigelser, der fremtræder som hidrørende fra offentlige myndigheder og institutioner, og som er udfærdiget som direkte eller indirekte led i disses lovgivende, dømmende eller administrative virksomhed. Som eksempler kan nævnes daglig administrativ korrespondance, forslag, betænkninger og andet skriftligt materiale, som er afgivet af offentlige myndigheder, institutioner, kommissioner, nævn, råd, udvalg og lignende.

Offentlige publikationer af en mere almen eller informativ karakter, såsom undervisningsmateriale, eksamensopgaver, studiekredsboøger, håndbøger, ordbøger, informationsmateriale, brochurer, reklamer og lign., vil herefter ikke være omfattet af § 9, men være undergivet normal ophavsretsbeskyttelse. Det samme gælder kort og lignende offentlige serviceydelser, som publiceres af offentlige myndigheder og institutioner, og som mere har karakter af en offentlig tjenesteydelse end af egentlig myndighedsudøvelse. For så vidt angår kort skal det nævnes, at der fra gammel tid gælder en særlig privilegiebeskyttelse blandt andet for Geodætisk Instituts kort, som fortsat er holdt i kraft ved ophavsretslovens § 62. Uden for § 9 falder også edb-programmer i skriftlig form.

For så vidt angår de offentlige aktstykker, som efter det anførte ikke vil være genstand for ophavsret, gælder det, at undtagelsen fra ophavsret vedrører